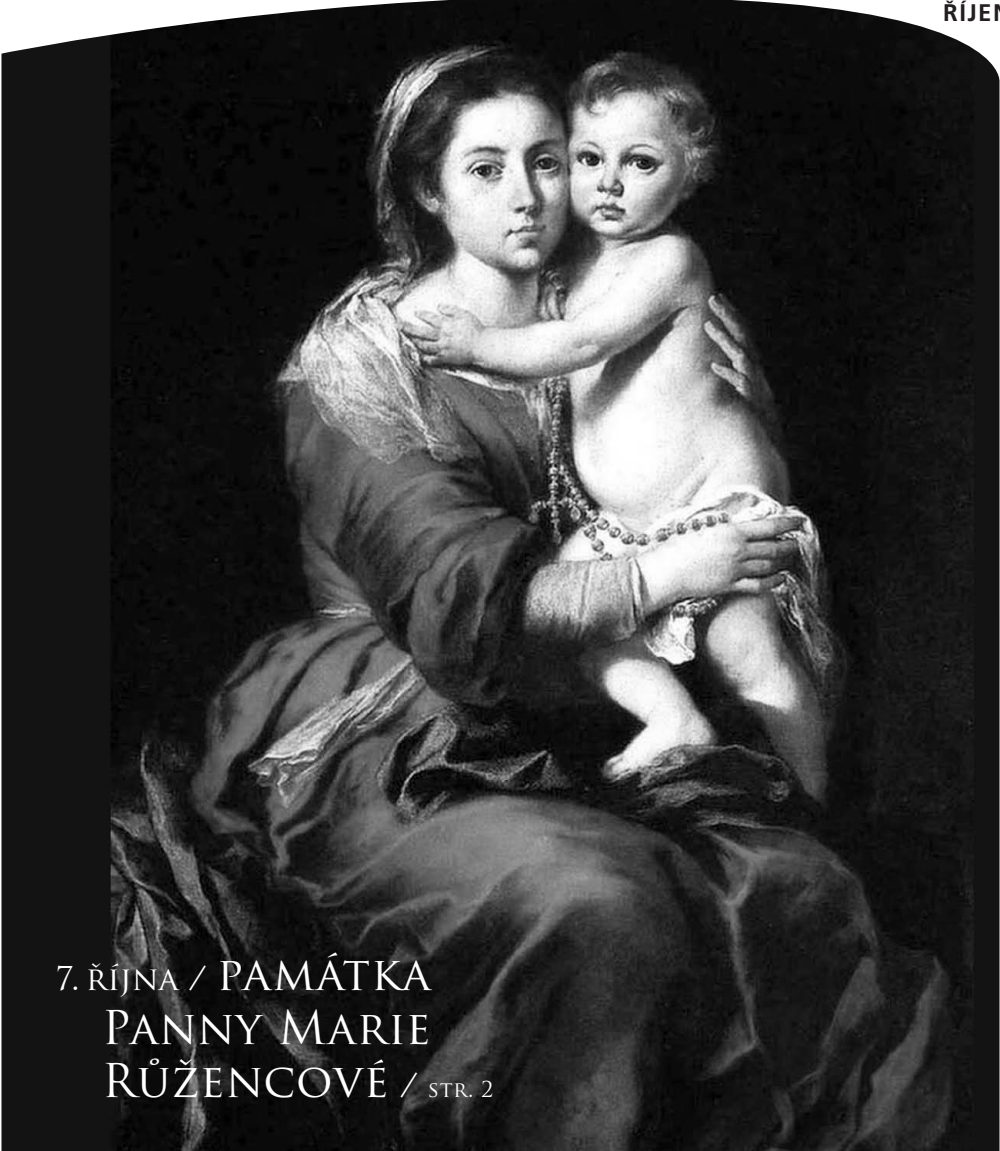


Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2020

6

ŘÍJEN



7. ŘÍJNA / PAMÁTKA
PANNY MARIE
RŮŽENCOVÉ / STR. 2

ZAMYŠLENÍ 4 / ROZHOVOR 6 / SVĚTEC 13 / NOVOKŘTENCI 14 / KSK 18 / DĚTSKÉ OKÉNKO 20

Dne 7. 10. slavíme památku Panny Marie Růžencové



Modlitba růžence je osvědčenou a nejznámější modlitbou k Panně Marii. Tato modlitba se ve své dnešní podobě šířila po roce 1400 především zásluhou dominiánů. Lze se ji modlit individuálně nebo společně. Spočívá v opakování andělského pozdravení („zdrávasu“) a v rozjímání o událostech z Ježíšova života.

Definitivní podobu růžence stanovil v roce 1569 papež Pius V., který zavedl svátek Panny Marie Růžencové. Slavení této liturgické památky bylo zavedeno v roce 1572 jako vzpomínka na vítězství nad Turky v námořní bitvě u Lepanta, která proběhla 7. října 1571. V bitvě bylo úplně poraženo obrovské a „nepřemožitelné“ turecké loďstvo. Turecká rozpínavost tak byla jednou provždy zastavena. Výsledek bitvy připisoval papež Pius V. i neustávající modlitbě růžence.



6. 9. Modrobílá neděle





Rituál...

Rituály v našem životě jsou velmi zajímavý a všudypřítomný jev, ať už uvědomělý, nebo neuvědomělý. Důležité je pochopit, že každé společenství lidí i jedinec má své rituály. Svě rituály získáváme i tvoříme. Často jsou jakýmsi prostorem bezpečí a pokoje buď pro člověka samotného, nebo pro druhé, případně ve vztazích pro oba. Tedy pokud jsou to rituály vedoucí k dobru, pokoji a obecně k životu v plnosti.

Positivní funkce rituálu je prostá. Dává nějaký rámec, který člověk přijímá či dokonce vědomě vytváří, protože vidí, že jeho život vlastně stabilizuje a činí ho více ukotvený. Nebo vidí, že některé věci je třeba činit automaticky, aby na ně nemusel myslet, že je má dělat, aby nemusel zatěžovat hlavu samozřejmostmi, a proto rituál člověk tvoří. Rituál se pak člověku, pokud zůstává obsažný, odměňuje kýženým pokojem či stabilitou.

Existují takové, které jsou vysloveně dobré, a pak jsou rituály negativní. Těm ale většinou neříkáme rituály, protože jsou spíš závislostmi či zlovyky. Tyto

negativní rituály vypadají třeba takto: bez skleničky tvrdého alkoholu nejdu spát, dokud neshlédnu alespoň tři díly seriálu, nejdu spát, nebo přijdu z práce a všechny je třeba „seřvat“ a zkritizovat, protože jinak nefungují, nebo musím si dát jedno „retko“, abych se uklidnil atd... Jde o zlovyky, které potřebuji odstranit.

Dobře nastavené rituály ranního vstávání, večerního usínání, odchodu do práce, do školy, modlitební a obecně náboženské rituály jsou však vysloveně pomoci, jak za méně energie získat více. Rituál se může však také stát prázdným mechanickým činěním něčeho, co bychom mohli nazvat samospasitelným. A to nejde. Správný dobrý rituál má za sebou skvělý dobrý obsah a kousek uvědomění si, proč ho činím. A upřímně, často si uvědomíme až skrze rituál vlastní obsah, a proto je důležité alespoň občas si obsahy uvědomit, aby se vlastní konání nestalo vyčpělým. V této době je velmi důležité mít své rituály partnerské, rodičovské, dětské i seniorské, protože nám pomáhají překročit i těžší období.

Možná mám malé pozvání na příští měsíc. Nemáte chuť jeden nešikovný rituál zrušit nebo vyčpělý znovu naplnit a jeden láskyplný, budující vztah s nejbližšími či vás samotné, uvést do života? Přeji požehnaný říjnový čas.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Líbilo se mi, milí čtenáři Fchodovin, v jednom starém kázání pro děti z roku 1946, jak jsou děti motivovány k modlitbě svatého růžence: „**Je to krásná modlitba. Či není to krásné, když svou pozemskou maminku zahrnujeme ne jedním, ale několikerým vroucím zvoláním: Mamko, maminko, maminečko?! Jako to dělají malé děti? Jejich celá řeč spočívá ve slovíčku neustále opakovaném: „Mama!“ A když se modlíme při růženci Zdravas za Zdravasem, vkládáme do každého andělského pozdravu svou stupňovanou lásku k Panně Marii. Přitom myslíme na události ze života Pána Ježíše a Panny Marie podle jednotlivých tajemství. Děti, zkuste to jednou: modliti se růženec před obrázky v biblické dějepřavě. Dívejte se na ně a rozjímejte o nich a přitom se vždy modlete jeden desátek svatého růžence. Pak už nikdy se vám nebude zdáti růženec příliš dlouhý. Jak je krásné, najdeme-li si věrného přítele, který se raduje z naší radosti a truchlí s naším bolem.**

Takoví přátelé jsou velmi vzácní. Ale růženec jest takovým dobrým druhem našeho života.“

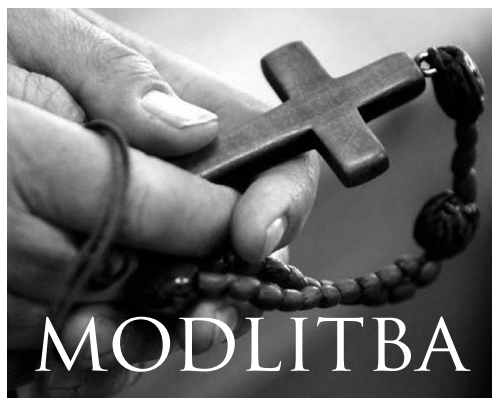
Myslím, že někdy potřebujeme, my dospělí, kázání pro děti. Mít to hezky polopatě naservírované. Je dobré a potřebné nebýt na těžkosti sám. Skrze modlitbu růžence můžeme vše svěřovat do rukou Panny Marie, která stejně jako naše maminky nechce, abychom se trápili. Dále předkládá naše prosby svému Synu – Bohu – Ježíši Kristu. Někdo může říci, že se modlí přímo k Ježíši. Ano, to je správné, ale v této modlitbě k Němu přistupujeme i s Jeho matkou.

Na jiném místě kázání pro děti jsem se dočetla i o dalších rysech této modlitby. Je například uklidňující ve strachu. Panna Maria nám přináší pokoj a zklidnění, důvěru, že Pán má danou věc ve svých rukou a nejsme v tom sami. Požehnaný říjen – měsíc každoročně zasvěcený modlitbě svatého růžence.

Katka

(úryvek z knihy Dr. Čeněk Tomiško: Dětským duším. Promluvy pro katolické dětské besídky a junácké oddíly, vydalo nakladatelství Vyšehrad v Praze roku 1946).

Letošní jaro zamíchalo s leckterými našimi plány. Držím v rukou texty připravené k otištění, jenže Fchodoviny nevyšly. Znovu a znovu je pročítám a hledám spojovací vlákna, díky nimž by mohly myšlenky zachycené ve slovech sice se zpožděním, ale přece jen ožít před svými čtenáři. Následující úvaha našeho jáhna pana Urbana si svůj nový časoprostor k uveřejnění našla sama. Téma růžence a téma modlitby jakožto přebývání s milujícím Bohem (což nejvíc platí o P. Marii) padnou říjnu jako ulité. Věřím, že mi po přečtení dáte za pravdu... *Blanka*



Často si mnozí lidé kladou otázku: „Jak se mám modlit?“ Mnohé modlitby jsem zapomněl, paměť neslouží jak v mém mládí. A ti mladí třeba podotknou, mnohé modlitby ještě vůbec neznáme. Jestli máš podobný problém, řekni to přímo Bohu... a už tím se modlíš. Klidně řekni Bohu, že nevíš, jak se máš modlit... a už tím se modlíš. Modlitba neznamená něco dělat, ale s někým být. Být s někým, komu na mě záleží, přebývat v jeho přítomnosti, prožívat s ním krásný kontakt. Modlitba je vztah s milující osobou. Mše svatá ta je největší a nejdůležitější modlitbou v lidském životě. Někdo z vás může podotknout, jsem nemocen, mám zdravotní problémy. Písmo sv. nám tady dává odpověď: **Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobrý myslí? Ať zpívá Pánu duchovní písně! Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potřájí ho olejem ve jménu Páně...** (Jak 5,13-16)

Modlitba nás uklidňuje, aby každý den byl krásný, aby měl řád a smysl. Proto je tak důležité začínat každý den křížem lásky, naděje a důvěry v Boží

pomoc, v Boží blízkost na naší cestě životem. Svěřit mu všechna trápení, všechny nemoci, všechno, co nám leží na srdci. Tak začíná užitečná a prospěšná modlitba. Tak začíná nádherně každý den. A k tomu rannímu rozjímání patří také chvilka díky.

- „Bože, díky za tento den, je to tvůj dárek.“
- „Bože, začíná den, otevři mé oči pro všechno pěkné.“
- „Otevři mé uši, abych slyšel potřeby svých bližních.“
- „Ukaž mi, Pane, dobrou cestu dnešním dnem.“
- „Ať se dnes učím rozeznávat, co je tvá vůle, co je v duchu tvé lásky.“
- „Chci dnes vše konat ke cti a chvále Boží. Vše obtížné chci nést jako kousek Kristova kříže.“

To je podstata ranní modlitby.

Druhá chvíle napojení osobního kontaktu na Boha je doba podvečerní. Ne až pozdě večer, to už jsi ospalý. Podvečer, to je chvíle, kdy denní shon končí, napětí se uvolňuje, člověk bilancuje ten prožitý den. „Pane Bože, jak se ti dnes ten můj den líbil?“ Co jsem dnes prožil zvláštního, zajímavého, důležitého? Pomohl jsem někomu, nebo jsem byl lhostejný k jeho problémům? Jak jsem všechny ty události dne zvládl? „Co bys mi k tomu, Pane Ježíši, řekl?“ To je večerní rozjímání.

A na závěr můžeme přidat: Bože, Otče všemohoucí, odevzdávám ti tento den svého života a světuji ti všechno, co v něm bylo... Požehnej těm, kterým jsem dnes ublížil, a odpusť těm, kteří se provinili proti mně...

Jistě by bylo také rozumné najít si trochu času a otevřít si Písmo svaté. Zvláště v tomto roce, který byl vyhlášen Rokem Bible. Sv. Jeroným nám říká: Kdo nezná Bibli, nezná Krista. Vybrat si nějakou vhodnou formu, jak se zamyslet nad slovem Božím. Jak by bylo užitečné doma, v rodině si přečíst každý den úryvek z Bible. Nebo realizovat společnou modlitbu biblického růžence, třeba jen jeden jeho desátek. A pokud jsme sami večer doma, tak třeba místo televize si chvíli číst z Bible anebo se modlit právě ten biblický růženec.

BIBLICKÝ ROZJÍMAVÝ RŮŽENEC

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého... (po těchto slovech vkládáme uvedené citáty) – následně – Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Radostný desátek:

1. Ježíš, s kterým ses vydala po andělově zvěstování na cestu. (Lk 1,39)
2. Ježíš, s kterým jsi spěchala do jednoho judského města v horách. (Ik 1, 39)
3. Ježíš, s kterým jsi pozdravila Alžbětu. (Lk 1,40)
4. Ježíš, s kterým ses modlila: „Velebí má duše Pána.“ (Lk 1,46)
5. Ježíš, s kterým ses modlila: „Od této chvíle mě budou blahoslovit všechna pokolení.“ (Lk 1,48)
6. Ježíš, s kterým ses modlila: „Veliké věci mi učinil ten, který je mocný.“ (Lk 1,49)
7. Ježíš, s kterým ses modlila: „Mocné svrhl s trůnu a ponížené povýšil.“ (Lk 1,52)
8. Ježíš, s kterým ses modlila: „Hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou.“ (Lk 1,53)
9. Ježíš, s kterým jsi u Alžběty zůstala asi tři měsíce. (Lk 1,56)
10. Ježíš, kterému připravoval cestu Jan, syn Alžběty. (Lk 1,76)

Desátek světla:

1. Ježíš, který byl s učedníky pozván na svatbu v galilejské Káně. (Jan 2,2)
2. Ježíš, kterému jsi řekla: „Nemají už víno.“ (Jan 2,3)
3. Ježíš, který ti odpověděl: „Ještě nepřišla má hodina.“ (Jan 2,4)
4. Ježíš, o kterém jsi řekla: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ (Jan 2,5)
5. Ježíš, který řekl: „Naplňte džbány vodou.“ (Jan 2,7)
6. Ježíš, který nařídil: „Teď naberte a doneste správci svatby.“ (Jan 2,8)
7. Ježíš, který proměnil vodu ve víno. (Jan 2,9)
8. Ježíš, který učinil v Káně počátek znamení. (Jan 2,11)
9. Ježíš, který tím zjevil svou slávu. (Jan 2,11)
10. Ježíš, v kterého jeho učedníci uvěřili. (Jan 2,11)

Bolestný desátek:

1. Ježíš, kterého Jidáš zradil políbením. (Mt 26,48)
2. Ježíš, kterého přišli zatknout s meči a holemi jako buřiče. (Mt 26,55)
3. Ježíš, kterého opustili všichni učedníci. (Mt 26,56)
4. Ježíš, kterého svázali a odvedli do veleknězova domu. (Jan 18,12)

5. Ježíš, proti kterému hledala velerada nějaké svědectví, aby ho mohla odsoudit. (Mk 14,55)
6. Ježíš, proti kterému vypovídali falešní svědkové. (Mt 26,60)
7. Ježíš, kterého obvinili z rouhání. (Mt 26,65)
8. Ježíš, kterému plivali do tváře a bili ho. (Mt 26,67)
9. Ježíš, kterého Petr třikrát zapřel. (Mt 26,69-75)
10. Ježíš, o kterém velerada rozhodla, že propadl trestu smrti. (Mt 26,66)

Slavný desátek:

1. Ježíš, který se čtyřicet dní zjevoval apoštolům a mluvil k nim o Božím království. (Skutky apoštolů 1,3)
2. Ježíš, který žehnal apoštolům, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe. (Lk 24,51)
3. Ježíš, kterého vzal oblak apoštolům s očí. (Sk 1,9)
4. Ježíš, který byl vzat do nebe, znovu přijde. (Sk 1,11)
5. Ježíš, který je po Boží pravici a ujímá se nás. (Řím 8,34)
6. Ježíš, který nám dal Ducha jako záruku. (2 Kor 5,5)
7. Ježíš, který řekl: „V domě mého Otce je mnoho příbytků.“ (Jan 14,2)
8. Ježíš, který řekl: „Odcházím, abych vám připravil místo.“ (Jan 14,2)
9. Ježíš, který řekl: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20)
10. Ježíš, který řekl: „Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili.“ (Jan 20,29)

Člověk je stvořen k životu s Bohem. Proto je opravdu šťastný a žije v pokoji a radosti jedině ten, který je ve spojení s ním. Žít s vědomím jeho přítomnosti je tak prosté a přirozené jako dýchat. Proto je dobré se na Boha stále obracet v každé situaci našeho života. Mám radost? – Poděkuji. Mám bolest? – Poprosím. Mám starosti? – Svěřím je Bohu. Obdivuji se něčemu? – Klaním se mu.

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy. On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha. (2 Kor 1,3-4).

Přeji nám všem život jen a jen Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban



*Celý svůj život
beru jako cestu
do konečného cíle*



Paní Markéta Rusová je neobyčejně vstřícná paní. V úterý jsme se dohodly, že ji navštívím, a z původního termínu „někdy příští týden se ozvu“ mi postupně odsouhlasila třetí změnu a nakonec jsme se viděly už v sobotu a bylo to nádherné posezení, ze kterého jsem si kromě zápisků v notebooku odnesla krásný pocit. Její touha být Bohu blíže a svým hledáním ho poznávat a více milovat je doslova nakažlivá.

• **Paní Markéto, kdy jste se narodila a odkud pocházíte?**

Narodila jsem se v roce posvěcení chodovského kostela v roce 1938 na Pankráci, asi po dvou letech rodiče v Chodově postavili domek a od té doby jsme se pohybovali tam. Tatínek byl ve Spolku pro postavení kostela (Václav Janota – viz Fchodoviny... a Almanach). V Chodově jsem vychodila základní školu a potom, jelikož rodiče byli známí tím, že chodí do kostela, ředitel rozhodl, že musím jít z jejich vlivu. Nabídlí mi obor kominictví nebo internát. Spolu se sestřenicí jsme na tom byly obě stejně. K sestřenici mám velmi blízko. Vyrůstaly jsme spolu a dodnes se vídáme. Náhodou tou dobou otevřeli v Benešově internát při stavební průmyslovce, a díky tomu jsem se dostala do stavebnictví. Pak jsem byla zaměstnaná v Hydroprojektu jako konstruktérka. Maturovala jsem v roce 1957. V roce 1958 jsem se vdávala, můj manžel byl nedaleký soused Miloslav Rus, který byl o 8 let starší.

• Máte nějaké sourozence?

Měla jsem o čtyři roky mladšího bratra Václava. Letos v lednu umřel.

• Podle první věty Vaší odpovědi soudím, že ke kostelu sv. Františka máte odmalička hluboký vztah ...

Žila jsem v jeho blízkosti opravdu odmala. Velkým vzorem mi byla paní Marta Boháčová. Od ní jsem okoukala, jak to chodí po praktické stránce.

• Kolik se Vám narodilo dětí?

S manželem jsme měli tři děti. Žili jsme s jeho rodiči v jejich domku blízko nás. Nejdříve se narodil v roce 1963 syn Ondřej, pak dcera Kateřina a Tomáš. Všechny šly za sebou tak po třech letech.

• Byl Váš manžel věřící člověk?

Manžel věřící nebyl, ale byl to velice čestný a poctivý člověk.

• Jak vzpomínáte na dětství a výchovu rodičů?

Rodiče byli ve třetím řádu sv. Františka, stále mě vodili k Panně Marie Sněžné, kde měli ústředí, působil tam tehdy otec Urban. Víru mi předali. Dostalo se mi františkánské výchovy. Předali mi hodnoty a vše, co pokládali v životě za důležité. Dnes však musím říci, že to bylo jednostranné. Pohybovala jsem se kolem kostela, kolem věřících lidí, aniž bych měla styk se svými vrstevníky mimo školu. Ale i když mě potkalo cokoliv, v každé situaci jsem cítila víru.

• Jak jste pak prohlubovala svou víru v době hluboké totality?

Ráda vzpomínám na tajná setkání s P. Řehořem v bytech, do kterých jsme museli vstupovat postupně a také postupně odcházet, abychom nebyli nápadní. Setkání bylo buď u nás, nebo u Pecků. Na těchto večerech nás dovzdělával právě pan Pecka. Ten byl hlavní pilíř. V té době probíhalo sblížování křesťanů a marxistů. Takže to bylo hlavně na toto téma. Příšlo vždy několik lidí, kteří něco studovali.

• Co dělaly děti v té době? Už spaly?

Spát jít nechtěly, koukaly na nás dírou na cirkulaci teplého vzduchu. To víte, byla návštěva, a to se jít spát moc nechce. Manžel se toho také zúčastňoval.



Pan Janota s rodinou na farní zahradě při Slavnosti Těla Páně – manželka Žofie, syn Václav, dcera Markéta (Rusová) – v roce 1950

Další životní náplní paní Markéty byly tři oblasti. První je dvacetileté dopisování si s vězněm, další starání se o maminku na sklonku jejího života a třetí kostelníčení v KCMT.

• Jak došlo k tomu dopisování si s vězněm?

Po revoluci jsem se chtěla jako křesťanka projevit také činy. Přes Charitu ČR jsem se začala věnovat jednomu vězni. Jmenuje se Lojza a v té době mu bylo dvacet let. V bláhové naději, že ho předělám. Že když uvidí, jak se hezky k němu chovám, i on se začne chovat lépe.

• A jak to dopadlo?

Přiměla jsem ho k tomu, že začal kreslit. Začala jsem mu do dopisu kreslit obrázky. On se toho chytil a věnoval se kresbě a vyhrál v soutěži. Dost intenzivně kreslil různé náměty. Pak mi obrázky v balíčcích posílal.

• Jak to, že byl ve vězení dvacet let? To byl vrah?

Ale kdepak. Ono to bylo natřikrát. Vždy byl propuštěn na svobodu. Ve vězení se choval příkladně.



Svatba 1958

On byl z dětského domova a navíc psychicky narušený. Byl také závislý na automatech, to jsem nevěděla. Zamotal se do nějaké akce a byl zase za mřížemi.

• Kromě dopisů jste se mu věnovala i jinak?

Byl i u nás doma, což se tedy nemá. Během výkonu jsem mu posílala věci podle jeho seznamu. Když to přesáhlo váhu, musela jsem to z pošty jít domů zase přebalovat. Bohužel se stále vracel do vězení. Dělal jsem, co bylo v mých silách.

• Co s ním bylo potom?

Když ho pustili už potřetí, přišel si ke mně uložit nějaké těžké kufrы. Ani jsem se do nich nedívala, ale divila se, co v nich asi může mít. Pak, když přišel, řekla jsem, že končím, že už na to nemám

nervy. I do KCMT za mnou přišel. Zase jsem mu dala nějakou korunu. Když pak přišel ke mně domů a já řekla, že končím, pochopil to.

• Další etapa byla starání se o matku ...

Když jsem v roce 1995 šla do důchodu, vzala jsem si maminku k sobě. Ona pak po různých rodinných peripetiích bydlela v podnájmu v Michli. U nás měla svůj pokojík s balkonem. Mohla jsem se jí plně věnovat. Žila jsem tím, že se o ni starám. Umřela doma, nechtěla jsem ji dát do nemocnice. Byla několikrát zaopatřená. Dožila se vysokého věku 104 let. Ráda se modlila růženec, užila jsem si s ní krásná léta. Umřela před 15 lety.

• Jak jste se zapojila do služby kolem KCMT?

Po smrti matky jsem byla už volná. V kostele u sv. Františka už bylo dost kostelníků. Ani nevím, jak jsem se dostala do KCMT ke kostelníčení. Už jsem tuto službu měla z mládí okoukanou. Bylo nás tehdy několik žen pomocnic. Postupně se odstěhovaly nebo jsou nemocné. Zůstala jsem tam nakonec z původní party jediná.

• Jak vzpomínáte na začátky KCMT? (KCMT bylo vysvěceno v roce 2007, pozn. redakce.)

Vzpomínám na to ráda, byly jsme nadšené, vše jsme s elánem dělaly. Hlavně úklidy kolem tanečních, vše jsme ručně na smetáku vytíraly. Postupně se to začalo vylepšovat a modernizovat. S tím, jak se aktivity rozšiřovaly, ubývaly síly a bylo třeba hledat někoho stálého na úklid.

Vzpomínám si, že jsem nabádala, aby se i ostatní zapojili do prací kolem KCMT – vylepovala jsem výzvy na sklo u koutku pro děti za kaplí. Až když přišla nová paní ředitelka, Vlasta a ostatní, už to vzalo jiné obrátky.

Teď už toho moc nestíhám. Síly ubývají, omezují službu na kostelníčení kolem nedělní ranní mše a drobností kolem prádla. Dříve jsem i prala a žehlila ministrantské alby. Teď už jen vyvažuji a žehlím potřeby na bohoslužby.

• Druhým rokem již také nebydlíte v Chodově...

Prodali jsme domek, protože nebyly prostředky na údržbu a opravu. Dům byl dost zchátralý. Díky Bohu teď bydlím v domě s pečovatelskou službou na Roztylech.

• Jak se Vám tady líbí?

Jsem velice spokojená. Děkuji, že tady v klidu, v zeleni a pohodlí mohu žít, než mě Pán k sobě zavolá.

• Máte nějaké oblíbené knihy?

Ted' hodně studuji komentáře k Bibli, i na internetu. Oslovuje mě Ladislav Heryán. A evangelický farář Jan Heller. Například kniha Rozhovory nad Bibli – Znamení odkazující k nebi, kde hlavně vysvětluje Starý zákon. Je potřeba znát souvislosti a znát tu dobu. Mám všechny knížky Pána prstenů. K tomu se hodně vracím. Ze začátku jsem si myslela, že tam není o Bohu zmínka, až pak jsem pochopila, že to je celé o Bohu. To mě oslovuje také. To si podtrhávám, co řekl ten a ten. Je to velice a velice krásné. Na Youtube mám ráda komentáře Vacíka nebo Orko Váchy.

• Kolik máte vnoučat?

Mám od dcery pět vnoučat a jednu pravnučku.

• Máte nějaké poutní místo? Nebo kam byste se ráda vracela.

Nemám vztah k poutím jako takovým, ale Pannu Marii ráda mám. Pro mě je důležité se klanět Ježíšovi v Nejsvětější svátosti a tam ho uctívat. Vnímám Jeho přítomnost i ve svém srdci. Rozumím lidem, vykonávají poutě a prosí o přímluvu P. Marii, je to pro ně důležité a přináší jim to něco pozitivního, není to ale můj šálek kávy.

Ani nemám nějaké místo, kam bych se ráda vracela. Nějak netíhnu k místům, celý svůj život беру jako pouť, cestu, směřování do konečného cíle v nebi.

• Co byste vzkázala čtenářům?

Každého obrátí to jeho hledání. Pán Bůh si nás najde. **Víra je o vztahu srdce mého a srdce Ježíšova.** Nejde o chození do kostela, ale jde o vztah. Víru nelze vyjádřit a předat dalším slovy, i kdyby to člověk jak moc chtěl. Slova vůbec nestačí. Je to hledání a hledání až do konce. Jsem ráda za vztahy. Díky komunikaci s lidmi se člověk učí sebe-reflexi. Nesmí se izolovat. Člověk se učí dál a dál.

• Litujete něčeho v životě?

Nemůžu říct, že bych něčeho litovala. Člověk to musí prožít i s těmi chybami, všechno má svou váhu a z chyb se dá poučit. Člověk hledá dál a dál a jde za



Ježíšem dál a dál. Víru, že ho neopustí, to je potřeba si uvědomit. **Za žádnou cenu se nenechat odloučit od Ježíše, ať je člověk v jakémkoliv rozpoložení.** Dívat se dál dopředu přes všechna klopýtnutí. Také jsem si myslela, že vnukům předám víru. Ale není to myslitelné. Sami si k tomu musí dojít.

• Co byste si chtěla splnit? Máte nějaké přání?

Přání žádné nemám, snažím se žít přítomností. Takovým mým úkolem je překonat spolu s Ježíšem strach z umírání. Protože nikdo není ihned ochoten umřít. Moje touha je se hlavně nikdy neodpojit od Ježíše, hlavně v umírání. Jinak nemám žádná přání. Můžu jediné děkovat. Jsem vděčná, že mě Pán nechává tady žít, abych něco promyslela a pochopila. To ticho je na to dobré.

Paní Markéto, ještě jednou moc děkuji za ochotu se s námi podělit především o svůj vztah k Bohu, o to, co prožíváte a jak vnímáte Boha a Jeho vedení. Přejeme Vám ještě hodně krásných chvil, Božích doteků i Jeho vedení.

Katka Friedová

KOUZELN(ICK)É VÁNOCE V ČERVNU

Položili jste si před Vánoci otázku: Co darovat? Mnozí z vás určitě ano. Já taky, pochopitelně.

V naší rodině se rozmohly zážitky, a tak mé myšlenkové pochody vypadaly nějak takhle: Co tak voucher do Muzea fantastických iluzí? Nově otevřeno... tam určitě nebyl...co tak darovat voucher pro dva... koho asi vezme s sebou...jasně, že mě... dobrý...to chci vidět... zakoupeno... a nakonec ze známých důvodů zrealizováno v červnu, přesně půl roku po Vánocích a půl roku před nimi :O)

Moc se nám to oběma líbilo a na mnoha místech nás vyfotil přímo Pan kouzelník.

Jako učitelku fyziky mě zaujala hra s perspektivou a zrakové klamy. Nevidět, jak to dělají, nevěřím. Je zajímavé, podívat se pod pokličku – nebo pod kouzelnický klobouk.

Jako ta, která je vždy ta menší, jsem si fakt užila hraní s perspektivou: místnost, ve které jsem byla proti Bolkovi obryní, a druhou, ve které sedí, celkem malinkatý, vedle mě na židli... úchvatné :O)



A pak rozkošný obrázek Bolkovy hlavy na míse :o)
Už jen petrželka do pusy pro dokonalost ...

Prostě věci nejsou vždy takové, jak je vidíme.
Někdy to chce pohled odjinud, z jiné perspektivy.

Objevujte! A nechte se překvapovat! **B+B**



HLEDÁME NOVÉ RODINY

V lásce můžeme růst jen ve společenství
aneb přátelství není nikdy dost.



Máme pro mladé rodiny s menšími dětmi unikátní nabídku: **Hledáme nové rodiny pro pravidelné setkávání se.**

Jste ve farnosti noví a rádi byste se seznámili s dalšími rodinami? Chcete se pravidelně měsíčně potkávat nad společným tématem, podniknout výlet, procházku nebo se jen tak vidět? Nebo již ve farnosti jste, máte menší děti a hledáte pro ně/pro sebe kamarády? S radostí se s vámi seznámíme.

Jsme dvě rodiny s dětmi (2–5 let), občas se k nám přidají další, ale toužíme rozšířit náš kroužek pravidelně na více lidí :o).



Ozvěte se nám. Těšíme se.

Mannovi a Mikešovi

(kontakt: mannova.katerina@seznam.cz)

PŘÍPRAVA NA MANŽELSTVÍ

**Tak jako každý rok, otevíráme i letos
cyklus příprav na manželství.**

Možná už máte o své společné budoucnosti jasno, možná ještě nejste rozhodnutí, ale přesto už jste jedinečný pár. Na cyklus jsou zváni všichni, kteří plánují svatbu na jaře 2021 či později, nebo termín svatby ještě nemají.

Budeme se zamýšlet nad těmito tématy:

- obsah manželského slibu
- pohled církve na manželství
- psychologie muže a ženy, konflikty
- osobní zralost, vztah k Bohu
- intimní život, děti
- materiální stránka rodiny
- rodiče, přátelé, zaměstnání...

Není důležité, jestli jste z naší farnosti nebo odjinud, hlavní je, že vám záleží na vašem vztahu. S přihlášením neváhejte, na jaře bývají kurzy plné.

Jak a kdy?

V malém společenství se budeme setkávat cca 2x měsíčně (podzim 2020 – jaro 2021). Konkrétní termíny si domluvíme podle možnosti účastníků. Proto prosíme, ozvěte se co nejdříve.

Kontakt a bližší informace:

priprava.na.manzelstvi@seznam.cz
tel. 731 400 261, 272 929 001

Těší se na vás Jana a Honza Zindulkovi



zprávičky z Farní charity

Začátkem prázdnin naši kancelář navštívili dva pánové. Žijí v zahraničí, přijeli do Prahy oslavit s rodiči zlatou svatbu. Samozřejmě si všimli, že maminka s tatínkem zestárla a potřebovali by pomoc a podporu. Obrátili se na nás, aby rodičům objednali osobní asistenci. Synové nemají nouzi, rádi by rodičům zaplatili péči na celých 24 hodin.

Sociální pracovnice pánům vysvětlila, jaký postup při uzavírání služeb obvykle používáme, a domluvila s nimi svoji návštěvu v domku rodičů. Na vstupní návštěvě se ukázalo, že manželé Ruda a Jitka o naši péči příliš nestojí. Nakonec je synové doslova přemluvili, aby souhlasili s dopolední tříhodinovou návštěvou. Naši pracovníci by jim měli pomáhat s koupáním, péčí o prádlo, zajištěním jídla a doprovázet je na pochůzky. Smlouvu jsme s manželi podepsali a služby mohly započít. První návštěva proběhla ještě za přítomnosti mladšího syna. Ten starší už odletěl zpět do Ameriky. Manželé dobře spolupracovali a naši pracovníci Lenku ochotně provedli domkem, ukázali kuchyni, prádelnu. Lenka se vrátila nadšená, že pan Ruda s paní Jitkou jsou velice milí a bude to moc pěkná služba.

Mladší syn se vrátil do Londýna a Lenka se vydala na první samostatnou návštěvu. Ta rozhodně neproběhla podle očekávání. Paní Jitka mezi dveřmi pracovníci sdělila, že nic nepotřebují, nechť jí, a zabouchla jí před nosem. Lenka ihned telefonovala do kanceláře, aby nám sdělila, že se do domku vůbec nedostala. Poslali jsme e-mail oběma synům. Ti postupně telefonovali a hrozně se zlobili, že služba nefunguje. Vysvětlili jsme jim, že se k jejich rodičům nemůžeme vnutit násilím. Pokud nás do domu nepustí dobrovolně, nemůžeme s tím nic dělat. Následovalo intenzivní telefonování, kdy se staršímu z bratří podařilo přesvědčit maminku s tátou, aby nás pustili dovnitř. Také se domluvil s bratrancem, že bude k dispozici jako náš český kontakt s rodinou.

Konečně jsme se službami mohli začít. Pečovatelé se sice do domečku dostali, ale pan Ruda s paní Jitkou dávali jednoznačně najevo, že o jejich služby

nestojí. Zaměstnanci se ze služeb vraceli nešťastní. Viděli, že manželé pomoc nutně potřebují, s udržením čistoty jejich osobní i v domácnosti, s jídlem a hlavně pitím, péčí o prádlo. Prostě se vším. Pracovníci měli podle smlouvy dostatek času, aby se o všechno mohli postarat, ale manželé jim k tomu nedávali příležitost. Pouštěli pečovatele dovnitř jen na nezbytně nutnou dobu, aby se synové nezlobili, a hned je zase vyprovázeli ven. Služby rádi využívali pouze v případech, že jeden z nich potřeboval doprovod na nějakou pochůzku mimo domov. Doufali jsme, že jejich odpor časem poleví, ale opak se stal skutečností. Návštěvy byly stále kratší. Podle smlouvy jsme plánovali návštěvu na tři hodiny a ke konci pan Ruda pečovatele vypoklonkoval za pět minut. Nakonec i rodina usoudila, že nemá smysl věc lámat přes koleno, a služby jsme po vzájemné dohodě ukončili.

Možná se vám zdá, že jsme se měli snažit víc. Tento scénář je častější, než by se mohlo zdát. Velice často se nám stává, že požadavek rodiny a potřeba klienta nejsou v souladu. Rodina samozřejmě vidí, že klient pomoc nutně potřebuje. Mnoho věcí už sám nedokáže. Děti se chtějí starat, chtějí služby zajistit, ale ten potřebný je odmítá přijmout. Pro nás je to potom smutný scénář. My vidíme, že služby jsou v mnoha případech potřebné. Je ovšem obtížné někoho podporovat, pokud klient pomoc odmítá.

K poskytnutí podpory není potřeba pouze právě ta nabídka pomoci. Nejprve si musí ten potřebný uvědomit, že už na něco sám nestačí. Potom musí přijmout skutečnost, že mu s tím musí pomoci někdo z rodiny, přátel nebo profesionální služba. Ideálně potom o službu požádat. Až v tomto okamžiku je třeba hledat cestu, kde se požadavek a nabídka potkají, a opravdu dojde k pomoci, která je užitečná a prospěšná. My jsme ovšem často postaveni do situace, kdy nás žádá o pomoc někdo jiný než sám klient. Někteří lidé snad očekávají, že si hodíme jejich potřebné přes rameno a násilím je odneseme přesně tam, kde se jim dostane té správné pomoci podle jejich představ. Jiná situace je samozřejmě u klientů s demencí, kteří vyžadují zcela jiný, specifický a citlivý přístup. Pokud je klient stále schopen o svých záležitostech rozhodovat sám, má vždy právo na vlastní názor.

Přeji vám pokojný říjen.

Eva Černá

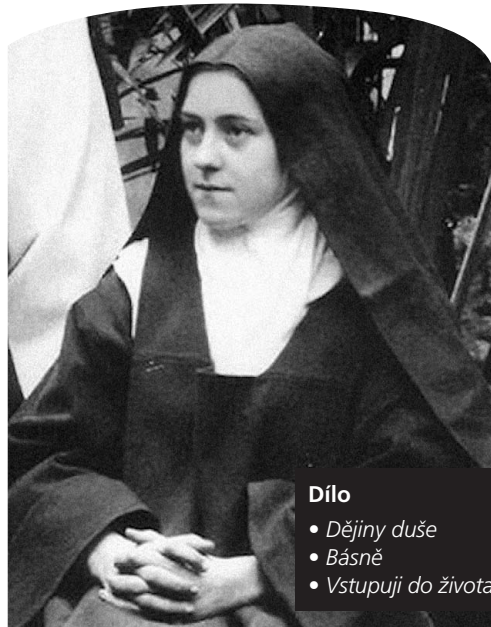
Všechno je milost!

**Hned 1. října najdeme v kalendáři jméno svě-
tice Terezie z Lisieux. Pro nás může být zají-
mavá i tím, že zaujala sv. Matku Terezu nato-
lik, že si ji vybrala coby svou řeholní patronku.**

Svatá **Terezie z Lisieux**, vlastním jménem Thérèse Martin, řeholním jménem **Terezie od Dítěte Ježíše a svatě Tváře**, někdy označovaná též jako „Terezička“ nebo „Terezie od Ježíška“, byla francouzská řeholnice, nyní uctívaná jako katolická světice, panna a mystička, velká postava karmelitánského řádu. Pius XI. ji v roce 1925 svatořečil a papež Jan Pavel II. ji v roce 1997 v apoštolském listě *Divini Amoris Scientia* prohlásil za učitelku církve (*Doctor Amoris*).

Terezie se narodila 2. ledna 1873 v Alençon jako nejmladší z devíti dětí Louise Martina a jeho manželky Zélie, rozené Guérinové. Měla čtyři sestry: Marii, Pavlínu, Leonii a Célinu, další čtyři sourozenci (sestry Helena a Melanie a dva bratři, oba pojmenovaní Josef) zemřeli v dětském věku ještě před Tereziiným narozením. Terezii byla při křtu za kmotru její sestra, tehdy třináctiletá Marie. První roky svého života prožila Terezie v Alençon, po smrti maminky (zemřela, když bylo Terezii 5 let) se celá rodina přestěhovala do Lisieux, kde žil se svou rodinou bratr Tereziiny matky, Isidor Guérin.

Terezie vyrůstala v katolické rodině. Když jí bylo 9 let, vstoupila její sestra Pavlína, kterou Terezie považovala za svou druhou matku, do kláštera karmelitek v Lisieux a přijala řeholní jméno sr. Anežka od Ježíše. Pavlínu posléze následovala i nejstarší ze sester Martinových, Marie. Terezie již od dětství cítila povolání k zasvěcenému životu a toužila se, stejně jako její sestry, stát karmelitkou. V patnácti letech byla Terezie Martinová zcela výjimečným způsobem přijata do řádu karmelitek. Byla příliš mladá, musel o tom vědět i tehdejší papež Lev XIII. a Terezie musela mít povolení diecézního biskupa. Karmelitky v Lisieux ji měly za pyšnou a domýšlivou, protože jí příliš nerozuměly, po určitou dobu vše doplňovalo až chorobné autoritářství představené Karmelu, matky Marie Gonzagy. V klášteře se z Terezie Martinové stává sestra Terezie od Dítěte Ježíše a svatě Tváře. Známá je ale více podle města, protože se tak snáze rozliší od svatě Terezie z Ávily. Terezie sice navenek působila velice vyrovnaně, ale trpěla celý život stavy úzkosti. Často ji trýznila myšlenka, že ji Bůh opustil,



Dílo

- *Dějiny duše*
- *Bázně*
- *Vstupuji do života*

i nejsilnějším pokušením ale dokázala odolat. Někdy nabývala přesvědčení, že bude zatracena, ale dokázala se odevzdat Boží lásce. Její „**cesta duchovního dětství**“ (odevzdat Bohu i naprosté maličkosti, kterých je člověk schopen, podobně jako malé dítě) dodnes inspiruje a oslovuje mnohé. I v duchovních odkazech Matky Terezy tuto inspiraci můžeme najít. Život v klášteře karmelitek je tvrdý. Střídá se manuální práce, chórová modlitba, a to tak, že na spánek je vyhrazeno jen 6 až 7 hodin. Terezie na popud své převorky navíc psala své vzpomínky z dětství, tak vznikl spis dnes známý jako *Dějiny duše*. V roce 1896 začala kašlat krev, o rok později ve věku pouhých 24 let umírá na tuberkulózu.

V roce 1927 papež Pius XI. prohlásil Terezii z Lisieux za „hlavní patronku misii na celém světě spolu s Františkem Xaverským“, přestože od svých patnácti let se nevzdálila ze své klauzury. V roce 1933 došlo k založení „Oblátů sv. Terezie“, kteří se odevzdali do jejich služeb. P. Martin vydal rozhodující impuls k založení mužské kongregace *Misionáři svatě Terezie* (1948). Dne 3. května 1944 (těsně před osvobozením Francie) papež Pius XII. označil Terezii za „druhou patronku Francie, spolu s Janou z Arku“.

(Zdroj – Wikipedie, Schauber, Schindler:

Rok se svatými, Karmelitánské nakladatelství)



„Nejsilnější pro mne bylo, když jsem s vámi konečně mohla přistoupit k Ježíšovu stolu.“

Dnes vám chci představit další novokřtěnku, mladou maminku Adélu, která spolu s manželem Matyášem pečuje o dvě velmi malé děti. Radostně běhající sluníčko Mariánku (2 roky) a miminko Noemka (6 měs.).

• Adélo, jste nyní v náročné životní situaci, jak ve vás uzrálo rozhodnutí nechat se pokřtít?

Vlastně už dlouho viselo ve vzduchu. V dětství jsem prázdniny trávila na skautských táborech, líbilo se mi chodit s ostatními do kostela, navíc nejlepší kamarádka byla věřící; Bůh, kostel, modlitba pro mě znamenaly známé pojmy. Jenže... jenže přišla puberta. Když mi bylo 15, objevili se noví kamarádi, ovlivnění ezoterikou. Nějak se to přeneslo i na mě, žila jsem v přesvědčení „Bůh ano, ale kdo to vlastně je?..“

• Tuším, že už brzy přijde na scénu Matyáš, váš manžel...

Ano, seznámili jsme se s Matyášem a on mi ukázal, co to znamená žít s Bohem. Čekala nás svatba v kostele, chodili jsme společně na přípravy k manželství a já si pomalu hledala vlastní cestu k Bohu. Když jsme byli domlouvati sňatek s P. Michaellem, byla jsem si již jistá, že chci být pokřtěna a domluvili jsme se, že v říjnu nastoupím na katechumenát.

Jenže se začala ozývat moje minulost. Neblahý vliv ezoteriky z předchozí doby totiž dopadl i na mě osobně, přepadaly mě různé strachy, často jsem měla noční můry. Zpětně si myslím, že nepřítel vycítil, že se vymaňuji z jeho moci. Po jednom takovém opravdu ošklivém zážitku mě můj manžel přivedl k P. Michaellovi a svěřil mě jeho kněžské moci. Hned druhý den jsme jeli na charismatickou konferenci, jejíž hlavní téma bylo: „Svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci (Ef 6,10)“. Tak si to představte: Sedíte v sále plném lidí, den po velmi nepříjemné noci, a přímo proti vám z pódia hlásá obří plakát tuto hlubokou pravdu. Cítila jsem, že i já se můžu obléci do plné Boží zbroje, opásat se pravdou a přimnout přílbu spasení. Po tvářích mi tekly slzy. A já věděla, že v Kristu mám vyhráno. Na podzim jsem nastoupila do katechumenátu.

• Co pro vás znamenal?

Musím přiznat, že pro mě byla představa roku a půl čekání neuvěřitelně dlouhá. Po několika silných duchovních zážitcích jsem se prostě jen skrze křest chtěla ponořit do Krista. Čekala jsem na to celý život a Kristus čekal na mě. Ale všechno bylo samozřejmě tak, jak si to On vymyslel. Potkala jsem lidi, kterým jsem mohla ukázat svoje svědectví a kteří obohatili zase mne.

• A pak měl přijít křest, o Velikonocích. Jak jste prožívala koronové zdržení?

Upřímně už jsem to nemohla vydržet. Přála jsem si, aby za námi o. Michael přijel na chalupu, kde jsme trávili čas karantény, a pokřtil mne v nedalekém potůčku. To se ale nestalo, Michael říkal, že nás nechce připravit o křest s plnou parádou. A já věděla, že určitě má své důvody. A tak jsem zase čekala.

• A křest samotný?

O tom se nedá moc mluvit, na to slova nestačí. Prostě nádhera. Nakonec jsem byla moc ráda, že jsme počkali a celé to mohli prožít společně. Vnímala jsem vás totiž všechny za sebou. Nejsilnější pro mne bylo, když jsem s vámi konečně mohla přistoupit k Ježíšovu stolu.

• Vy máte dvě křestní patronky. Jak jste je vybírala?

Máří Magdalena je moje novozákonní oblíbenkyně. A sv. Anežka Česká, tak ta si mě vlastně vybrala sama, přímo při obřadu. Tedy lépe řečeno během litaní.

• Jak a kudy dál nyní coby křesťanka?

Ted' natahuji dlaně a s modlitbou čekám na úkol od Hospodina. Snažím se nechat vše na Ném, odevzdat Mu celý svůj život. Netrápit se myšlenkami na

budoucnost. Ale zůstat bdělá a připravená. Věřím, že pro mě má připravenou cestu a důležitý úkol.

• **Adélo, zmínila jste se o vaší svatbě. Co pro vás znamená svátost manželství? Jak jste svatbu prožívala?**

To byl velký duchovní zážitek. Boží přítomnost vnímali i naši rodiče a nevěřící kamarádi.

“Bylo to tak opravdové,” takto nám to popisovali. Na jednoho kamaráda to dokonce tak silně zapůsobilo, že ho to přivedlo na cestu k Bohu. Pro mě osobně to je vědomí, že jsme manželství uzavřeli před nejdůležitějším svědkem... před Bohem... A jasně jsem si uvědomila, že jsme s Matyášem od věčnosti stvoření pro sebe, jeden pro druhého...

• **Jak vnímáte naši velkou farnost? Nepřipadáte si tu přece jen trochu cizí?**

Vůbec ne, cítím se tu skvěle, už sem patřím. Navíc kolem nás poletuje náš malý andílek Mariánka, která na sebe vždycky přitáhne pozornost, a tak myslím o nás už moc dobře víte a my zase o vás. Kromě toho jsem přesvědčená, že když jdeme jako farnost spolu k přijímání, nikdo nemůže být cizí.

• **Máte nějaké oblíbené místo v Písmu?**

Písmo je pro mě stále novinka, proto jsem uchvácená z každého čtení a nedokážu vybrat.

• **Chtěla byste se s námi podělit o to, co považujete nyní za nejdůležitější?**

Pro mě to je jednoznačně prodchnout všechno láskou. Byly mi na nějakou dobu do rukou svěřeny dva překrásné dary a já se modlím, abych jim byla dobrou mámou a nic na jejich cestě nepokazila.

A k oné klíčové větě mé konverze, „Svou sílu hledejte u Pána“, bych dnes ráda ještě doplnila – ano, opravdu ve všech životních situacích. I v těch nejvšednějších. To mě naučilo mateřství.

Vzhledem ke své neblahé zkušenosti bych chtěla také zvláště mladým říct, aby byli i v duchovnu opatrní. Je příliš snadné zabloudit. O nepříteli se tak málo mluví...

Milá Adélo, děkujeme, že jste nás nechala nahlédnout do vašeho příběhu. Přejeme vám Boží požehnání a těšíme se na viděnou!

Ptala se Blanka Pitřincová

NAŠE KATECHETKY

Představovat Vlastu Hamalovou v naší farnosti mi přijde jako nošení dříví do lesa. Ale dnes vám ji chceme ukázat v její roli katechetky, v níž prožívá naše děti již řadu let. (Blanka P.)



Na Chodově a Jižním Městě žiji s přestávkami již od svých šesti let. Máme čtyři děti Ondřeje (19), Mariánku (17), Karla (14) a Stázku (10). K Bohu jsem nebyla v rodině vedena. Našel si mě a já Jeho během střední školy.

Pokřtěna jsem byla ve Vršovcích P. Michaelem Slavíkem krátce po sametové revoluci. Když jsem si dělala ještě jako svobodná katechetický kurz a potom začala dálkově studovat teologii v Praze, tak jsem si myslela, že to dělám hlavně proto, abych si „rozšířila“ obzory.

Během svého života s Bohem jsem několikrát byla pozvána ke službě vyučování. Okolo katechezí pro děti to začalo občasnou výpomocí, když jsem čekala našeho nejstaršího syna. A pak během dalšího života ve farnosti jsem měla příležitost dělat katecheze od nejmenších dětí, nedělní katecheze i dospělé katechumeny.

K vedení dětí k přípravě na první svatě přijímání přistupuji s pokorou. Vidím, jak moc je důležité i to, jak se děti potkávají s Bohem a vírou v rodině, odkud přicházejí. Že to nejsem já, kdo nese zodpovědnost – to jsou rodiče. Ti to slibují při křtu. Já jako katecheta jsem pomocníkem či průvodcem na cestě. Někdo, kdo je určitý čas při ruce. Děti, které chtějí přijímat eucharistii, by měly mít základní povědomí (znát rozdíl mezi eucharistií a oplatkou), ale my dospělí bychom jim měli umožnit a ukázat a s Boží milostí dát zakusit, jaký Pán je. A to jde i skrze to, že zažijí své dětské společenství s kamarády z farnosti. I proto, když to jen trochu jde, nabízíme rodinám děti během roku víkendové setkání, kde je více času něco spolu prožít a více se poznat.

Vím, že jsem od Pána hodně dostala a že to není jen pro mě. A zároveň bez skrupulí přiznám, že tato služba posiluje mou víru. *Vlasta*



„Jste skvělá farnost, udržte si to!“

Další z nově pokřtěných byl p. Vojtěch. Vítejte, Vojto, mezi námi! Blahopřejeme ke křtu a děkujeme za váš čas i otevřenost!

• Jak se odvíjela Vaše cesta hledání Boha?

První setkání s vírou mi zprostředkovala v dětství babička, římská katolička. Ukázala mi pevnou víru plnou lásky. Vyprávěla mi o Bohu Stvořiteli, o Pánu Ježíši, Panně Marii, vedla mě k Desateru, učila mě modlit se.

• To zní až idylicky. Pak zřejmě přišlo dospívání, období náročné pro každého z nás. Jak jste život, víru a Boha vnímal tenkrát?

Období dospívání a mládí bylo také obdobím studií. V té době jsem byl nastaven poznávat. O existenci jediného Boha jsem tehdy nepochyboval, ale víru jsem vnímal jako potřebu Boha hledat, poznat Ho, najít k Němu cestu. Dnes víru vnímám naopak jako odpověď na skutečnost, že si Bůh hledá cestu k nám.

• Co bylo prvním impulzem k navázání na víru z dětství?

Asi před třemi lety ve mně začal narůstat pocit, že v mém životě něco podstatného chybí. Jako bych s plynoucím časem ztrácel cosi velmi cenného... V tu dobu mě napadlo, že bych mohl začít chodit do kostela. Jenže jsem nevěděl, jak se mám v kostele chovat a zdráhal jsem se tam jít sám. Obrátil jsem se na svou věřící kamarádku, která mi nabídla, že můžu jít do kostela s ní a s její rodinou. Ochoťně mi odpověděla na moje otázky, týkající se mše svaté. Asi po půl roce mi dala vědět, že v naší farnosti bude otevřen kurz Alfa, kde bych mohl najít odpovědi na své otázky, týkající se víry. Tato kamarádka se stala později mou křestní kmotrou. Na Alfě jsem potkal spoustu skvělých lidí a strávil mnoho inspirujících večerů. Byla to velmi důležitá část mé cesty k Bohu. Na jednom z večerů, který se konal v kapli komunitního centra, jsem velmi intenzivně pocítil Boží přítomnost a začalo mi být jasné, že Alfa kurzem moje cesta nekončí. Po skončení kurzu mě známá členka Alfa týmu povzbudila

k přihlášení do katechumenátu. Tím začala moje cesta ke křtu.

• Přichází dlouhý katechumenát... Co Vám přinesl?

Především jsem poznal další úžasné lidi v čele s naším farářem, P. Michaellem, který se nám velmi věnoval. Díky němu jsem pochopil, že víra je hlavně osobní vztah člověka ke svému Stvořiteli. Katechumenát pro mě znamenal velký posun ve víře. Získal jsem nejen upřesňující pohled na Písmo a jeho ustanovení, ale i inspirativní náhled na situace, do nichž se dostávám v běžném životě. Povzbudilo mě to k ukládání si citátů z Písma do paměti. Také mě naplnila pokora, že Bůh je větší než všechny naše představy.

• Nezaskočila vás délka přípravy na křest? Přece jen už jste leccos znal.

Katechumenát nebyl krátký, ale rozhodně to nebyl ztracený čas. Víte, před katechumenátem jsem byl přesvědčený, že žít řádný život je víc než modlitby, a opravdu jsem se tak snažil žít. Ale až v katechumenátu jsem pochopil, že víra jako živý vztah k Bohu není zdaleka jen o mých vlastních skutcích. Začal jsem chápat i důležitost modlitby. V průběhu katechumenátu se moje vnímání víry podstatně proměnilo. Je otázkou, zda by taková změna mohla proběhnout za dva nebo tři měsíce.

• Musím na vás prozradit, že máte VŠ vzdělání technického směru, kde matematika a fyzika hrají zásadní roli. Jak vás tato skutečnost ovlivnila při hledání Boha?

Víra jako živý vztah k Bohu je pro mě víc než poznání světa. Jako by svět dostal nový rozměr, když si Boží přítomnost uvědomuji. Ostatně matematika dává řád a já v Božím působení řád rozpoznávám.

• Jaké změny přinesla jarní karanténa do vaší přípravy?

Velmi jsem oceňoval možnost sledovat mše sv. i další programy přes internet. Cítil jsem, že v „tom“ nejedu sám. Útěchu a podporu jsem dostával ze všech stran. Časový posun křtu jsem chápal jako racionální a zvládal jsem ho zejména díky podpoře, kterou jsem dostával. Ale těšil jsem se. Ne, že ne ☺.

• Vzpomenete si na samotný křest?

Jistě... vnímal jsem jej velmi silně a intenzivně. Těžko se k tomu hledají slova, natož věty. Snad by se také dalo říct, že to bylo úlevné a očistné. Podporu farnosti za námi jsem cítil téměř hmatatelně. Oceňuji, že nás P. Michel představil, i to, jakým způsobem to udělal.

• Zmínil jste naši farnost, která je možná svou velikostí atypická. Jak se tu cítíte?

V naší farnosti cítím přijetí. V její velikosti vidím i otevřenost, což je důležitá přednost, která umožňuje řadu zajímavých aktivit.

• Za patrona jste si vybral sv. Matouše. Čím vás právě on zaujal?

Svým životním příběhem a způsobem povolání. Byla to výzva k zásadní proměně života a smýšlení. Matouš výzvu přijal. Projevil tím i velkou odvahu, nebylo to snadné věci.

• Jak vaše rozhodnutí dát se pokřtít přijali vaši rodiče?

Celkem pozitivně, povzbuzovali mě.

• Ode dne vašeho křtu uplynulo už pár týdnů. Jak chápete vaši další cestu s Hospodinem?

Víru vnímám tak, že to nejsem já, kdo plánuje. Snad jsem tímto i odpověděl ☺.

• Máte nějaké místo v Písmu, jež vás zvláště oslovuje?

Samozřejmě těžko vybrat jedno, ale snad mohu nabídnout Iz 1, 18-20 (jeruzalémský překlad).

(„Pojďte! Promluvme si!“ praví Hospodin. „Kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, jako sníh zbělí; kdyby byly rudé jako purpur, budou jako vlna. Budete-li opravdu chtít poslouchat, budete jíst plody země. Ale odmítnete-li a budete se bouřit, pohltí vás meč! Neboť Hospodinova ústa promluvila.“)

• Vojto, děkujeme, že jsme směli poznat podivuhodnou cestu, kudy vás Hospodin vedl. Těšíme se, že se na cestě naší farnosti k Bohu budeme vzájemně obohacovat. Vzkážete nám ještě něco na závěr?

Jste skvělá farnost, udržte si to!

Ptala se Blanka Pitřincová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK



■ VÝZVY STÁRNUTÍ

Aleš Opatrný

DORON, Kč 189,-

Byli jsme mladí, a už nejsme. Ledacos nás bolí, a pokud ne sami na sobě, tak na svých vrstevnících vidíme, že stárnutí je proces, který nelze zastavit. (...)

Tato útlá knížka by chtěla napomoci k tomu, abychom se úkolu stárnutí včas chopili a dobře se ho zhostili. Nečtěte ji rychle ani neodkládejte, až dojdete ke kapitolám o smrti. Zkusme spíš společně krok za krokem přemýšlet, vkládat do modlitby, a zakoušet tak i nadále Boží vedení a doprovázení na životní cestě.

■ OTCOVO SRDCE

N. Lozano, M. Lozano

DORON, Kč 349,-

Tato kniha nám odkrývá životodárnou pravdu a krásu lásky Boha Otce ke každému z nás. Neal nám prostřednictvím této knihy umožňuje snáz spatřit a zakusit něžnou lásku Otce, který je „Abba“

– „Táta“. Svým rozjímáním, životními příběhy i osobními modlitbami zve čtenáře, aby z novu přijal největší ze všech darů: povolání spočinout v laskavém a něžném objetí Boha „Abba“.

■ SELFÍČKA

Marek Vácha

Cesta, Kč 198,-

Dříve si lidé psávali deníky, aby pomohli paměti a zachytili pomíjivé okamžiky. Rembrandt si občas kreslil takové rychlé skici, pérovky, zachycení momentu pár čarami. Dnes si mladí fotí selfička, aby, snad, zachytili důležité momentky života.

Naučil jsem se selfička nikoli fotografovat, nýbrž psát či snad malovat – momentky na způsob deníku, zejména v emočně vypjatých chvílích, abych se pokusil zachytit náladu, cosi pomíjivého, impresi, východ slunce, mlhu nad řekou, která za pár vteřin již bude jiná a jinak nasvětlená.



KŘESŤANSKÝ SPORTOVNÍ KLUB PRAHA



Farní dobrodružný tábor

Farní tábor na přelomu července a srpna se odehrál na stejném místě jako minulý rok, u Manětína. Tábor sousedí se skautským táborem oddílu Sněhová vločka. Společně s nimi jsme během čtrnáctidenního tábora hráli hry a potkali jsme se společně na noční hře. Kromě her se Sněhovou vločkou jsme měli i mnoho jiných her, při kterých jsme

procestovali skoro celý svět. Poznali jsme odlišné kultury, ochutnali jsme jídla z různých konců světa, která nám obětavě vařily naše táborové kuchařky. Celý jeden den jsme strávili ve Finsku, kde jsme se zúčastnili právě probíhajících zimních olympijských her. Absolvovali jsme týmový běh na lyžích, biatlon a společně jsme si zahráli hokej. Letošní tábor se vydařil a společně jsme si ho moc užili. Těšíme se na potáborové setkání, táborový film a samozřejmě na další tábor, který se uskuteční o letních prázdninách 2021. Přejeme krásné podzimní dny, pokud byste chtěli náš tábor sledovat na notebooku, tak si nás najdete pod názvem: Letní dětský tábor KS, budeme rádi za každý líje. **Tým vedoucích**

Voda Advanced

Pokročilá vodácká akce proběhla letos v Rakousku. Řeky Steyer, Salza, Enns, Ötztaler Ache, Inn, Sana. Potok Hinterwildalpenbach a vodopád LausaFall. Žádná lehká voda, v jednom případě ještě ztížená vyšším stavem. Klobouk dolů, účastníci zvládli vše bez úrazu a ve zdraví a v dobré náladě se vrátili





domů. Patří jim obdiv za obdivuhodné výkony a Pánu Bohu díky, že nad nimi držel ochrannou ruku. Dík patří i farníkům Matoušovi a Honzovi, kteří i přes velké vytížení v osobním i profesním životě akci každoročně organizují.

Vodácký tábor pro děti a mládež



Týdenní vodácký tábor proběhl poté, co nečekaně napršelo na přelomu července a srpna. Protože k plánované Ohři srážky nebyly tak štědré jako k Sázavě, která vyjímatelyně vykazovala lákavý stav, jeli jsme Sázavu. Děkujeme všem, kteří s námi vypluli, vytvořili bezva kolektiv. O zábavu rozhodně nebyla nouze. Ať už přes volej nebo peřejky, v horku nebo v dešti, všichni byli skvělí. Už teď se těšíme na příští rok a doufáme, že se setkáme se všemi letošními účastníky.



CO BUDE?

Lyžařský výcvik o jarních prázdninách 20. 2. až 27. 2. 2021

Na děti a mládež ve věku od 8 do 26 let čeká jubilejní dvacátý ročník farního lyžáku. Ubytování je zajištěno v chatě Lucký v Peci pod Sněžkou, jedním s nejlepších ski areálů v ČR.

Chata je v dojezdové vzdálenosti od sjezdovky a chatař prokazatelně přislíbil, že v případě epidemiologických opatření, která by znemožnila ubytování, vrátí zálohy v plné výši. Na účastníky čeká kvalifikovaná výuka lyžování a snowboardingu, kouzlo horské chaty v krkonošské přírodě, večerní zábavně vzdělávací program, nezapomenutelné okamžiky a zážitky.

SNĚHOVÁ VLOČKA, dívčí skautský oddíl

Pro počínající školní rok zahájil dívčí skautský oddíl činnost ve čtyřech družinkách. Scházejí se v KCMT. V pondělí **Potvůrky** (1.–3. třída), v úterý **mladší skautky** (6.–7. třída), ve středu **starší skautky Kostičky** (8.–9. třída) a **Jiskry** (4.–5. třída) ve čtvrtek.

Informace a kontakty

- **Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek**
Eliška Kosmáková: elzуска@spoluzaci.cz
- **Lyžařský / SNB výcvik o jarních prázdninách 20. 2.–27. 2. 2021**
hory@kskpaha.org

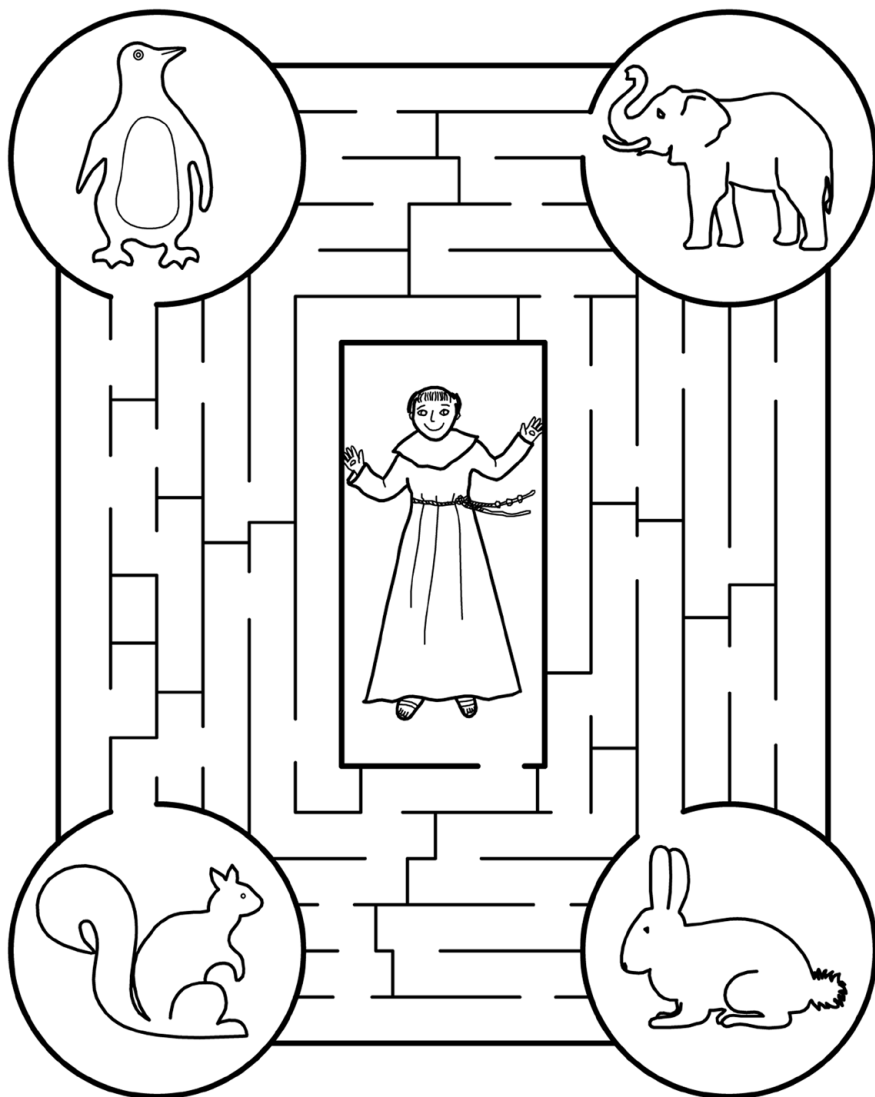


Ahoj děti, dneska pro vás jedna z našich katechetek, paní Martina Hlaváčová, připravila hru o sv. Františkovi, který má 4. října svátek. Je také naším farním patronem a v chodovském kostele ho můžete spatřit nad oltářem. Tak pojďte, pusťte se do toho!

Sv. František miloval zvířata, přírodu, lidi a hlavně Pána Boha. A rád o Bohu vyprávěl.

Prý za ním přicházela i zvířátka, aby si ho poslechla.

Zjistíš, která zvířátka se s ním mohla setkat, a vybarvíš je?



Je tu další výzva, tentokrát pro celou rodinu!

Vyberte u každé otázky správnou odpověď a písmeno u ní uvedené запиšte do výsledné tabulky. Tajenka vám potom napoví, co je se sv. Františkem velmi úzce spojeno. Zkuste si doma v rodině spolu popovídat o tom, co tohle slovo znamená dnes pro nás. Napište nám do 15. 10. na fchodoviny@kcmt.cz, co jste doma spolu vymysleli. Poděleme se spolu o své myšlenky a nápady!

Blanka



- 1** Zamyslete se, kdy sv. František žil.
Na kterou z následujících historických událostí by teoreticky mohl být pozván?

- ✓ příchod bratří Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu – K
- ✓ oslavu Zlaté buly sicilské, která přinášela českým panovníkům dědičný královský titul – CH
- ✓ korunovaci Marie Terezie – R

- 2** Sv. František pochází z města Assisi.
Ve které zemi bychom toto město našli na mapě?

- ✓ Francie – E
- ✓ Španělsko – A
- ✓ Itálie – U

- 3** Sv. František je považován za prvního, u koho se objevila stigmata.
Co toto slovo znamená?

- ✓ viditelná svatozář – S
- ✓ otevřené rány na těle jako měl Ježíš – probodené ruce a nohy – D
- ✓ velké mateřské znaménko na tváři – L

- 4** Sv. František stál také u zrodu jedné oblíbené tradice, která se uchovala dodnes. Co to bylo?

- ✓ stavění živých betlémů – O
- ✓ velikonoční pomlázka – I
- ✓ modlitba růžence – T
- ✓ pálení čarodějnic – L

- 5** Jak trávil František mládí?

- ✓ prožil je v chudé rodině a od dětství musel tvrdě pracovat a pomáhat živit sourozence – E
- ✓ narodil se v bohaté rodině, žil rozmařile až do svého obrácení – B
- ✓ byl velmi hodné dítě a již v samém dětství vstoupil do kláštera – M

- 6** Kterou českou historickou osobnost František zásadně ovlivnil svým učením?

- ✓ Jana Amose Komenského – C
- ✓ Jiřího z Poděbrad – K
- ✓ sv. Anežku Českou – A

1 2 3 4 5 6

--	--	--	--	--	--

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Existují jen dva druhy lásky: 1. sebeláska a 2. láska k Tobě a druhým. Láska je stvořena proto, aby ode mě vycházela a letěla k druhým. Sebeláska, Pane, je jed, který každý den nasávám; sebeláska mluví o mně a činí mě hluchým pro slovo druhého.

Pane, ještě závažnější je to, že sebeláska je láska kradená. Byla určena pro druhé, byli by ji potřebovali, aby mohli žít a rozvíjet se, ale já ji odčerpávám jinam. Pane, já Tvou lásku promrhal. Dnes Tě však prosím: Pomoz mi milovat.

(Michel Quoist)

■ Starověk zotročoval přemožené nepřátele. My dnes zotročujeme i své vlastní: ženu požadavky, děti hrozbami, muže slzami a stálým fňukáním; nutíme je přizpůsobovat se našemu pohodlí, našim vrtochům a egoismu.

(Ludvík Černoch)

■ Otroctví v Čechách bylo ještě ve 12. stol. Otrokem se člověk rodil, stával se jím jako válečný zajatec nebo z trestu za vážná provinění. Čechy byly pověstné svými trhy s otroky (jako zaslíbená země). Zvrat přinesla církev učením o rovnosti všech lidí před Bohem, praxí, že otroci propuštění na svobodu se mohou stávat i kněžími a dosahovat církevních hodností. Lidé se odhodlávají k fyzické práci, kromě svého duchovního života. Moderním se stává heslo sv. Benedikta: **“Modli se a pracuj”**.

■ Nedůvěřuj svému úsudku o těch, kdo tě neberou vážně. *(Madeleine Delbrelová)*

■ Ukřivděnou reakcí na křivdu se bude křivda jenom množit a falešné váhy se zablokují. Navíc se může stát, že si pro svůj pocit ublíženosti od sebe vzdálím někoho, kdo mi má hodně co říct, i když nejde vždycky o věci příjemné.

(Kateřina Lachmanová)

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA



U Modré školy 1, Praha 11 – v budově KCMT
Aktuální informace: www.mc-domecek.cz
nebo www.facebook.com/MCDomecek
tel.: 773 993 985



Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

■ DOPOLEDNÍ PROGRAM

Do dopolední herny je vstup bez přihlášení – vstupné pro rodinu 50,- Kč/dopoledne, v pátek je pro doprovázející babičky a dědečky jen 30,- Kč/dopoledne.

• St / 9.00–12.00 – **Otevřená herna**, od 10.00: Hrátky s batolátky – bez přihlášení. • Čt / 9.00–12.00 – **Otevřená herna**, od 10.00: **Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (bez přihlášení). • Pá / 9.00–12.00 – **Otevřená herna**, od 10.00: **Pohybové hry pro rodiče s dětmi** (bez přihlášení).

■ ODPOLEDNÍ PROGRAM PRO DĚTI

(Všechny kroužky jsou obsazené).

• Po+Út / 8.00–12.00 – **Školička Sluníčko**
• Po / 16.00–17.00 – **Barevný ateliér**, 16.00–18.00 – **Malý Muzikant** • Po a Čt – **ANGLIČTINA**
• Út / 15.15–16.00 – **Šikulka** (dětí 2–4 roky)
• St / 15.30–16.20 – **MOTE PRACOVNY** pro děti od 1,5 roku do 3 let, 17.00–17.45 – **ELKONIN**.

■ PRO DOSPĚLÉ

• Po / 18.05–19.05 – **ANGLIČTINA**. Volná místa, je možné si vzít s sebou děti, které si pohrají v herně.

■ PŘEDNÁŠKY A SEMINÁŘE

• 3. 10. / 10.00 – **MALÝ VĚDEC** – téma: VODA, zvědavé dopoledne pro děti 4–8 let cena 100 Kč.
• 8. 10. / 19.00 – **Buď královnou ve svém království**. SEMINÁŘ, cena 100 Kč.
• 15. 10. / 19.00 – **Úvod do Montessori pedagogiky**. PŘEDNÁŠKA, cena 100 Kč.
• 16. 10. / 9.00 – **Herna šikulka**, divadélko a tvoření. Cena 100 Kč za dopoledne.
• 21. 10. / 10.00 – **Ekzém**, PŘEDNÁŠKA, cena 80 Kč (v ceně je zahrnutý vstup do herny).

■ DOPROVODNÁ AKCE

17. 10. / 14.00 – **Drakiáda** – akce na Opatově, pořádá YMCA Praha, vstup volný.

POZOR, akce mohou být kvůli aktuálním epidemiologickým opatřením zrušeny nebo přesunuty na YouTube kanál, sledujte prosím web, facebook nebo ohlášky!

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **Setkání společenství Hnutí fokoláře – 5. 10.** od 19.15 hod. v KCMT, event. podle situace pouze přes Skype. Slovo života na říjen: „*Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.*“ (Lk 14,11) Společenství je otevřené i novým zájemcům. J+V Friedovi – tel. 731 625 949.
- **SPOLU S BIBLÍ V RUCE!** „Biblické hodiny trochu jinak“ vede Pavla Edita Hercíková, vzhledem k epidemiologické situaci **probíhá přes Skype**. **Témata:** krátce se podíváme na pravidla pro výklad biblických textů a pak se budeme věnovat biblickým souvislostem velkých liturgických svátků. Po nainstalování Skypu a registraci (<https://www.skype.com/cs/>) zadejte vyhledání skypového jména: pav.ta.h – a pošlete zprávu. Budeme se těšit!
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V říjnu se sejdem 7., 14. a 21.10. Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301.
- **Setkání Život z víry s jáhnem Pavlem Urbanem** se konají každou středu večer ve farním sále od 19 hod. V současné době se věnujeme společně četbě knihy Sirachovec formou Lectio divina. Začínáme ve středu 7. 10. Srdečně zve jáhen Pavel Urban. Setkání je otevřeno pro všechny zájemce.
- **Páteční dopolední setkávání** – každý pátek v 9 hod. v kapli KCMT bohoslužba slova s jáhnem Pavlem Urbanem, po ní společné posezení u kávy či čaje. Budeme dodržovat v tu dobu přepisy ohledně nošení roušek a rozestupů. Srdečně zveme, přijďte mezi nás, nezůstávejte doma sami! Jana a Viktor Friedovi.

SKS pořádá ve spolupráci s farností sv. Františka z Assisi **v sobotu 24. října**
ZÁJEZD DO JIŽNÍCH ČECH

**Sedlec Přčice • poutní místo Sepekov
 • Milevsko • skanzen Vysoký Chlumec.**

Odjezd v 7.00 hod. od KCMT, Praha-Háje,
 příjezd kolem 20.00 hod. Cena zájezdu 240 Kč.

Přihlášky u Ing. Rívnáčové, tel. 774 877 495,
 nebo u jáhna Pavla Urbana.

☉afeTerezie

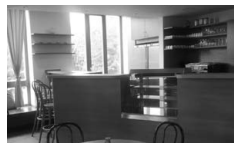
Otevírací doba:

Po 15.30–20.00

Út 15.30–20.00

St 15.30–20.00

Ne 10.30–13.00



PROGRAM

- **3. 10. / 10.00 – Farní den**, mše svatá a následná pozvánka k putování po místech souvisejících s historií farnosti a nebo sv. Františkem. Při mši bude ozvučena i farní zahrada a bude možnost být venku. Více info na webu (kostel sv. Františka).
- **4. 10. / 16.00 – Větrná pohádka** – Teatr Pavla Šmída (KCMT). Podle počasí i venku.
- **11. 10. / 18.00 – Koncert** smyčcového orchestru **ARCHI** se ZUŠ Františka Kmocha v Kolíně. Na programu jsou známé filmové melodie, ale i klasika jako např. A. Dvořák a další (KCMT).
- **15. 10. / 19.00 – Zastavení u Matky Terezy s Jiřím Grygarem**, významným českým astronomem, astrofyzikem a popularizátorem vědy na téma o poznání vesmíru, víře a pravdě... (KCMT).
- **17. 10. / 8.30–13.00 – Podzimní dobroden.** Každá ruka bude potřebná, hodně práce bude i venku kolem kostelů.
- **18. 10. / 16–18 – Otiskni se!** nedělní keramická dílna pro děti i dospělé. Pomocí otisků v hlíně vytvoříme rozmanité vzory. Přihlašování na janadomsova@gmail.com nebo 603 281 864. Cena 150 Kč.
- **2. 11. / 17.00 – Pobožnost na chodovském hřbitově.** 18.00 Mše svatá v kostele sv. Františka.

NABÍDKA AKTIVIT

- **Knižní obchůdek** (otevřeno v neděli 9.30–12.30).
- **Taneční škola Brožovský.** Po a Út v KCMT. Zahájení kurzů 5. a 6. 10. (www.astra-praha.cz).
- **Cvičení nejen pro seniory** (pondělí 9.15 a 10.30).
- **Páteční bohoslužba slova** (nejen) **pro seniory** s následným setkáním (9.00–11.00)
- **Keramika SEN pro seniory** (pondělí) a keramika pro děti od 12 let studenty a dospělé (čtvrtek). Zahájení kurzů 5. a 8. 10. Jana Domšová (janadomsova@gmail.com nebo 603 281 864).

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ŘÍJEN

- **Evangelizační úmysl: *Misijní poslání laiků v církvi***
Modleme se, aby laici, zejména ženy, v síle svého křtu měli větší podíl na odpovědnosti v církevních institucích.
- **Národní úmysl: *Za misie*** – ať je na přímluvu sv. Jana Nepomuka Neumanna s nadšením podporujeme, šíříme radost evangelia a pomáháme potřebným.



KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4
Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba je přenášena na YouTube kanál kcmtpraha.

1. neděle v měsíci v 9.30 – kázání kněze pro děti v kostele.

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě.



/ mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: **Sberbank 4200060575/6800, Komerční banka 19-9362170227/0100**

Příští uzávěrka bude 15. října 2020. Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2020 / ročník 19 • redakce: Blanka Pitřincová • rozhovory: Katka Friedová

• korektury: Anežka Králová, Lenka Doležalová • typografie: Josef Karhan • foto: Aní Procházková a spol.

• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tiskne: TLAMA design